

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๐/๒๕๕๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายอนันต์ ศิวีสถนานนท์ ผู้ถูกร้อง

รธน. มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องทุกครั้งที่ได้รับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง พร้อมเอกสารประกอบซึ่งเป็นสำเนาหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยมาตรา ๒๕๒ กำหนดให้ยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง และมาตรา ๒๕๕ กำหนดว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งและต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

เมื่อปรากฏว่าผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีฯ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและให้ชี้แจงรวม ๔ ครั้ง แต่ผู้ถูกร้องไม่ชี้แจงและไม่ยื่นบัญชีฯ อ้างว่าเชื่อโดยสุจริตว่าไม่ต้องยื่นเพราะเข้ารับตำแหน่งขณะใช้รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ประกอบกับอยู่ต่างประเทศ ข้อเท็จจริงไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกร้องไม่จงใจไม่ยื่นบัญชีฯ ตามมาตรา ๒๕๕

ย่อโดย นางสาวรัชชฎา สิงหา
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ